

FIȘA DISCIPLINEI

Anul universitar 2025/2026

1. Date despre program

1.1. Instituția de învățământ superior	Universitatea din București
1.2. Facultatea	Istorie
1.3. Departamentul	Relații Internaționale și Istorie Universală
1.4. Domeniul de studii	Istorie
1.5. Ciclul de studii	Licență
1.6. Programul de studii	Istorie

2. Date despre disciplină

2.1. Denumirea disciplinei	Istoria Imperiului Otoman						
2.2. Titularul activităților de curs	Conf.dr. Silvana Rachieru						
2.3. Titularul activităților de seminar	Lect.dr. Radu Dipratu						
2.4. Anul de studiu	II	2.5. Semestrul	II	2.6. Tipul de evaluare	Examen	2.7.Regimul disciplinei	Fundamentală

3. Timpul total estimat

3.1. Număr de ore pe săptămână	3	3.2. Din care Curs	2	3.3. Seminar	1
3.4. Total ore din planul de învățământ	42	3.5. Din care Curs	28	3.6. Seminar	14
Distribuția fondului de timp					
Studiul după manual, suport de curs, bibliografie și notițe					15
Documentare suplimentară în bibliotecă, pe platformele electronice de specialitate și pe teren					7
Pregătire seminare/ laborator, teme, referate, portofolii și eseuri					7
Tutorat					4
Alte activități					
3.7. Total ore de studiu individual					33
3.8. Total ore pe semestru					75
3.9. Număr de credite					3

4. Precondiții (acolo unde este cazul)

4.1. de curriculum	
4.2. de competențe	

5. Condiții (acolo unde este cazul)

5.1. de desfășurare a cursului	
5.2. de desfășurare a seminarului/ laboratorului	

6. Rezultatele învățării

Cunoștințe	Studentul/absolventul descrie într-o manieră coerentă principalele evenimente și fenomene istorice în cadrul fiecărei epoci Studentul/absolventul descrie și stabilește conexiuni între teorii și perspective istoriografice și compară fenomene istorice complexe.
Aptitudini	Studentul/absolventul face conexiuni între fenomene istorice complexe și aplică metodele de cercetare specifice domeniului istoric. Studentul/absolventul analizează și evidențiază trăsături comune ale diverselor teorii și perspective istoriografice.
Responsabilitate și autonomie	Studentul/absolventul gândește autonom și analizează critic fenomene istorice în funcție de epocă și din perspectiva diacronică Studentul/absolventul gândește critic și analizează sistematic fenomene istorice din diferite perspective corespunzătoare disciplinelor studiate.

7. Conținuturi

7.1. Curs	Metode de predare	Observații
Curs introductiv	Prelegere, dezbatere	Suport de curs ppt
Izvoare și istoriografie		
Etapele dezvoltării statului otoman (I) – Expansiunea otomană de la beylik de frontieră la imperiu		
Etapele dezvoltării statului otoman (II) – De la „epoca de aur” la „declin”		
Istoria unei dinastii – Casa lui Osman. Ideologie și reprezentare		
Instituții otomane (I) Administrație centrală - Palatul		
Instituții otomane (II) Armata și administrația provincială		
Supușii otomani și viața cotidiană în Imperiul Otoman		
Relații româno-otomane		
Reforme și modernizare sec. XVIII-XIX		
Imperiul Otoman și lumea înconjurătoare – reprezentare și diplomatie		
Cultura otomană – aspecte generale. Arta otomană		
Arhitectura otomană		
Ultimii ani ai Imperiului Otoman și formarea Republicii Turcia.		
Patrimoniu cultural otoman în sud-estul Europei		
Bibliografie: Gábor Ágoston, Bruce Masters, <i>Encyclopedia of the Ottoman Empire</i> , New York, 2008. Suraiya Faroqhi, <i>Approaching Ottoman History. An Introduction to the Sources</i> , Cambridge, 2000. Halil Inalcik, <i>Istoria Imperiului Otoman. Epoca clasică (1300-1600)</i> , București, 1996, ediția II, 2015. Halil Inalcik, Donald Quataert (eds), <i>An Economic and Social History of the Ottoman Empire, 1300-1914</i> , Cambridge, 1994. Colin Imber, <i>The Ottoman Empire, 1300-1650: the Structure of Power</i> , Houndmills and New York, 2002. Robert Mantran (coord.), <i>Istoria Imperiului otoman</i> , București, 2001. Mihai Maxim, <i>Culegere de texte otomane. Fasc. I. Izvoare documentare și juridice (sec.XV-XX)</i> , București, 1974. Bogdan Murgescu, <i>Țările Române între Imperiul Otoman și Europa creștină</i> , 2012. Viorel Panaite, <i>Dreptul păcii și războiului în Islamul otoman. Glosar și bibliografie</i> , Editura Universității din București, 2008.		

Viorel Panaite, *Război, pace și comerț în Islam. Țările române și dreptul otoman al popoarelor*, Ediția a II-a revăzută și adăugită, Polirom, Iași, 2013
 Donald Quataert, *The Ottoman Empire, 1700-1922*, Cambridge, 2000.

7.2 Seminar	Metode de predare	Observații
1. Drept otoman: șariat vs. kanun	Prelegere, dezbateri	
2. Război: doctrina cihad-ului		
3. Politici de succesiune, sultane valide		
4. Statutul nemusulmanilor		
5. Pace, comerț, capitulații		
6. Orașul otoman		

Bibliografie:

Viorel Panaite, *Război, pace și comerț în Islam. Țările române și dreptul otoman al popoarelor*, ediția a II-a revăzută și adăugită, Polirom, Iași, 2013, pp. 75-90, 112-129, 154-164, 184-210 (*Ottoman Law...*, Brill, 2019, pp. 4-34, 37-53, 79-93, 165-188).

Guy Burak, *The Second Formation of Islamic Law. The Hanafi School in the Early Modern Ottoman Empire*, Cambridge University Press, 2015, pp. 6-17.

Marc David Baer, *Honored by the Glory of Islam. Conversion and Conquest in the Ottoman Empire*, Oxford University Press, 2008, pp. 140-160.

Halil İnalcık, *Imperiul otoman. Epoca clasică 1300-1600*, Editura Enciclopedică, 1996, pp. 112-118, 79-93, 165-188.

Leslie Peirce, *The Imperial Harem. Women and Sovereignty in the Ottoman Empire*, Oxford University Press, 1993, pp. 91-112.

Douglas A. Howard, *O Istorie a Imperiului otoman*, Polirom, 2021, pp. 138-151 (*A History of the Ottoman Empire*, Cambridge University Press, 2017, pp. 106-118).

Oded Peri, *Christianity under Islam in Jerusalem. The Question of the Holy Sites in Early Ottoman Times*, Brill, 2001, pp. 63-85.

Maurits van den Boogert, *The Capitulations and the Ottoman Legal System. Qadis, Consuls and Beratlis in the 18th Century*, Brill, 2005, pp. 19-61.

Edhem Eldem, „Istanbul: from imperial to peripheralized capital”, în Edhem Eldem, Daniel Goffman și Bruce Masters, *The Ottoman City between East and West: Alppo, Izmir, and Istanbul*, Cambridge University Press, 1999, pp. 135-158.

8. Coroborarea conținuturilor disciplinei cu așteptările reprezentanților comunității epistemice, asociațiilor profesionale și angajatori reprezentativi din domeniul aferent programului

Conținutul disciplinei este elaborat și actualizat pe baza discuțiilor purtate cu reprezentanții partenerilor și angajatorilor tradiționali și potențiali pentru absolvenții programului. Sunt evaluate permanent conținuturile disciplinei și asigurarea competențelor necesare inserției pe o piață a muncii dinamică și complexă.

9. Evaluare

Tip de activitate	9.1. Criterii de evaluare	9.2. Metode de evaluare	9.3. Pondere din nota finală
9.4. Curs	- abilitatea de a se documenta și de a identifica bibliografia relevantă pentru un anumit subiect - capacitatea de a contextualiza un eveniment de istorie otomană - asimilarea principiilor fundamentale ale istoriei otomane - receptivitatea la feed-back - inventivitatea și adaptabilitatea la cerințele cursului.	- Nota finală va avea în vedere: prezența la curs (10%), pregătirea prealabilă, participarea la discuții, realizarea unei teme de seminar (30%) și un examen oral (60%). Examenul oral va presupune răspunsul la subiecte diferite de istorie otomană	70%
9.5. Seminar	- prezența și pregătirea prealabilă	Evaluare continuă a	30 %

	- participarea la discuții	activități din seminar: îndeplinirea sarcinilor de lucru indicate de conducătorul de seminar, participarea efectivă la discuții etc.	
Standard minimum de performanță	însusirea principalelor concepte specifice domeniului. cunoașterea principalelor etape și a evenimentelor importante din istoria otomană.		

Data Completării
29.09.2025

Semnătura titularului de curs

Semnătura titularului de seminar

Data avizării în
departament
1.10.2025

Semnătura Directorului de
Departament